

కవితా కౌముది

బాటసారి

బాలాజీ పంజా

అటో ఇటో మలుపు తీసుకో
అలో అలో ముందుకు సాగిపో

చేరుకున్న గమ్యం చెబుతుంది
తీసుకున్న మలుపుకర్ణం ఏంటని
తొలిమలుపుకు వెనకేముందో
తొలి అడుగుకు తెలియదు కదో

నీ అలువెరుగని దొరుల కథని
నీ గమనం గమనించని లోకానికి
నువ్వు చేరిన తీరం చెబుతుంది
నీ అడుగుజాడలకు ఎదురు నడుస్తుంది
ఈ లోకం నీ తొలి అడుగును చేరేవరకు

నీ కాలిబొట ఎన్నో పయనాలకు ముందుమాట
పాదచొలివై సాగిపోయిన ఓ బొటసారి

ఆనకి ఆకాశానికి
గమనానికి గమ్యానికి
తపస్సుకు వరానికి
నల్ల మేఘానికి నీలి సంద్రానికి
నీవొక రాయబారి.
ఓ బొటసారి నీవొక రాయబారి.

నలిగే మనసు పి.వాహిని

నా మనసు నన్నే ప్రశ్నిస్తుంది.
నీవు ఎవరు అని?
నా బేహాం నన్నే ప్రశ్నిస్తుంది.
ఇంకా నీ ప్రాణం నాలోనే ఉంది ఏమిటని?
నా కన్నులు నన్నే ప్రశ్నిస్తున్నాయి.
నీ కన్నీరు..నా కంట కారుతుంది ఏమిటని?
నా జీవితం నన్నే ప్రశ్నిస్తుంది.
ఇంకెంత కాలం నిన్ను శ్వాసించాలి అని?
అప్పుడు నేను అన్నాను
“నా కోసం మిగిలించి ఏది లేదు.
నీ పాదాల వద్ద నేను స్వీకరించేది....
ఓక్క మృత్యువే” అని...!

నిశ్శబ్దం స్వాతి సాయి యాకసిరి

రాయి చుట్టూ ఆవలించుకున్న నిశ్శబ్దం
లోపలున్న దైవ ప్రతిమని ఎప్పుడు
దర్శించుకుందో ఏమో
ఉలిని చూడగానే
శిల్పికి ప్రణమిల్లుతూ
నెమ్మదిగా దైవ హృదయంలోకి చేరుకుంది...

భక్త హృదయాల కోరికల శబ్దాల ఆలోచనంతో
విగ్రహాన్ని తొక్కి పరావర్తనమవుతుందిప్పుడు

లోపలి బేపుడు
నిశ్శబ్దాన్ని తోగేసాడు మరి...!

ఈ మౌనం లక్ష్మీరాధిక

ఈ మౌనం ఇప్పుడు పరుచుకున్నది కాదు
హృదయంలో చీకటి కురుస్తున్నప్పటి మాట
ఆ శిశిరాలికి సవ్వడంబే తెలీదనలు..
ఆనలన్నీ ఒకేసారి నిరాశలై ఎలుగెత్తి
విషాదాన్ని పాడినట్లు
అదేపనిగా అపకృతుల అనంతమైన రోదలు..

పరితపించిన ప్రతిసారి కలలు కనడం సహజమైనట్లు
విషాదం విరుచుకుపడ్డప్పుడు వేదన వ్యాప్తమవుతుంది
గుండెలో మొదలైన ఒత్తిడి..
గొంతులో ఉబ్బిగ్నమై కదులుతుంది..
నిద్దురంటని కళ్ళు రంగులను పోల్చుకోలేనట్లు
బీర్నమైన జ్ఞాపకాలున్నప్పుడు జీవితమెక్కడిది..?
మరణంలో అలికిడై మెలకువొచ్చినట్లు కానీ
ప్రాణమెప్పుడో పాలిమేర దాటేసుంటుంది..!!

నేను ఎమ్.పద్మావతి

కలిగే కాలంలో..
పరిభ్రమించే ఋతువులు
మళ్ళీమళ్ళీ పలకరిస్తూనే ఉన్నాయి!
పగలు రేయిల భ్రమణంలో
ప్రతిక్షణం నీ జోడకై
నయనాలు వెదుకుతూనే ఉన్నాయి!
'మదిర' పానములో సోలుతూ
జ్ఞాపకాలను మస్తిష్కపు పొరలలో
సమాధి చేస్తూ నువ్వుంటే -
నిబడికృత నిశీధిలో,
శిథిల స్వప్నాల వృత్తంలో,
యోజనాలు పరిభ్రమిస్తూ
భగ్గు చరితల 'నేను' ..!!

రసరేఖలు

శ్రీధర్ బచ్చాటి

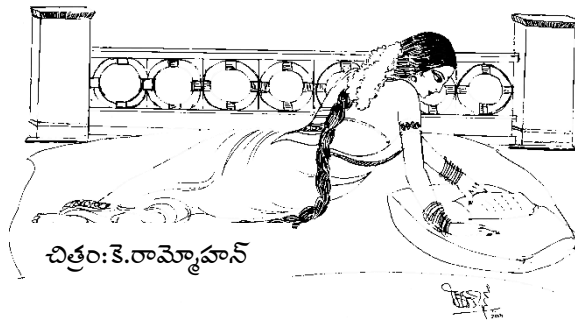
చిన్నతనముననీ త్రోవనెన్ని సార్లొ
నడచి వెళ్ళుట గుర్తు మనస్సులోన
ఇచట నిల్చిన యానాటి యింట్లు గుర్తు
వారి ప్రక్కన నిల్చిన తరులు గుర్తు

క్షణము సేదబీరిన తరుచ్ఛాయ గుర్తు
ఒక్క క్షణమాగి పరికించు యుడుత గుర్తు
కొమ్మలను దొగు కోకిల గొంతు గుర్తు
కలసి నడచిన నొ చెలికాంతు గుర్తు

ఇచట నడచుచు నైశవమిట్టె గడచె
అలసబెరుగకనిచటె బొల్వమ్ము గడచె
తరలిపోయిన వత్తును మరల మరల
మనసు నిండుగ కాంతును మరియు మరియు

ఇచటె మన స్నేహలత చిగురించె నొడు
వల్లిలెను మన చెలిమి శాశ్వతము గాగ
నిలచినది బంధము ప్రకృతి నిలవలేదు
కదలిపోయితిమా స్మృతి కరగ సాగె

జ్ఞాపకమ్ముల నిల్చు దృశ్యములు లేవు
మదిని గీసిన చిత్రమ్ము మాలిపోయె
జీవితమ్మున మార్పులెన్నెన్నో కలుగు
స్పష్టముగ కొన్ని మన కంటపడక కొన్ని

COMMENTS